

at udgøre et *fast driftssted*. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste oppebåret af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stk. 2 især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør efter stk. 3 dog kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 12 måneder. Efter interne danske regler udgør et bygge- og anlægsarbejde et fast driftssted allerede fra første dag. 12-månedersfristen, som er indeholdt i OECD-modellen, er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejder af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan herefter kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Efter artikel 5, stk. 4, gælder dog, at boreplatforme, anlæg eller skibe, der anvendes ved efterforskning efter naturforekomster - men ikke ved den efterfølgende udvinding af sådanne - kun udgør et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig over mere end 90 dage. Det er ikke muligt for forbundne foretagender at omgå dette ved at arrangere sig sådan, at det ene foretagende foretager efterforskning i f. eks. 60 dage, hvorefter det andet foretagende fortsætter arbejdet de følgende 60 dage. I sådanne tilfælde lægges perioderne sammen. OECD-modellen indeholder ikke bestemmelser om en sådan frist efterforskning efter naturforekomster, og en sådan findes heller ikke i den eksisterende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Artikel 5, stk. 5, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, mens stk. 6 og stk. 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Salgsvirksomhed udelukkende i form af fjernsalg gennem en repræsentant, som ikke er ansat som lønmodtager hos fuldmagtsgiveren, men som har fuld-

magt til at forpligte denne, medfører ikke efter de danske skatteregler, at fuldmagtsgiveren får fast driftssted i Danmark. En sådan sælger i Danmark vil efter overenskomsten udgøre et fast driftssted for en polsk fuldmagtsgiver, men Danmark udnytter efter sin interne lovgivning ikke denne beskatningsret.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

#### *Artikel 6. Indkomst af fast ejendom.*

Artiklen bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

#### *Artikel 7. Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed.*

Stk. 1 fastslår den hovedregel, at fortjeneste ved erhvervsvirksomhed kun kan beskattes i bopælsstaten, medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i kildestaten. Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

#### *Artikel 8. Fortjeneste ved international trafik.*

Fortjeneste opnået ved drift af skibe eller fly i international trafik kan efter stk. 1 kun beskattes i den stat, hvor rederiet eller luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde. Det samme gælder efter stk. 2 fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik.

Efter stk. 3 gælder det foregående også, når rederier eller luftfartsselskaber deltager i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

I stk. 4 er der indsat en særlig bestemmelse om beskatningen af SAS. SAS er et konsortium bestående af et dansk, et norsk og et svensk luftfartsselskab, som hver især ejer hhv. 2/7, 2/7 og 3/7 af SAS. Efter stk. 4 finder artiklens bestemmelser anvendelse på den del af SAS's indkomst, der svarer til den danske partners andel i SAS, nemlig 2/7. Resten beskattes i Norge og Sverige med hhv. 2/7 og 3/7. Bestemmelsen er formuleret i samarbejde med Norge og Sverige og findes til-